

Sygn. akt VII Ka 900/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r.

sprawy J. J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24 lipca 2015 r., sygn. akt II K 648/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Olsztynie.

Sygn. akt VII Ka 900/15

UZASADNIENIE

J. J. został oskarżony o to, że:

I w dniu 17 maja 2015 r. znajdując się w stanie nietrzeźwości (1 badanie 1,22 mg/l , II badanie 1,22 mg/l , III badanie 1,22 mg/l) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej w m. N. na ul. (...) gm. G. samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

II w dniu 10 czerwca 2015 r. znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 1,34 mg/l , II badanie 1,31 mg/l) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej w m. N. na ul. (...) gm. G. samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...)(...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 24 lipca 2015 r. w3 sprawie II K 648/15

I oskarżonego J. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z tym ustaleniem , iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 178a§ 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art.178a§1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. ,71 § 1 kk. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i orzekł karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

III na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat.

IV na podstawie art. 43a § 2 kk. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie w kwocie 5000 zł.

Powyższy wyrok w części dotyczącej całości rozstrzygnięcia o środkach karnych zaskarżył obrońca oskarżonego i zarzucił mu:

1. obrazę prawa materialnego,

a/ tj. art. 4 § 1 kk w zw. z art. 43a § 2 kk poprzez zastosowanie przez Sąd przepisu ustawy nowej. tj. art. 43a § 2 kk, a przez to obligatoryjne orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 zł w sytuacji, gdy zastosowanie winien znaleźć przepis ustawy obowiązującej poprzednio, tj. art. 49 § 2 kk, gdyż jest on względniejszy dla sprawcy ze względu na fakultatywność orzekania w/w środka.

b/ tj. art. 4 § 1 kk w zw. z art 42 § 2 kk poprzez zastosowanie przez Sąd przepisu ustawy nowej, tj. art. 42 § 2 kk w aktualnym brzmieniu, a przez to obligatoryjne orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres co najmniej 3 lat w sytuacji, gdy zastosowanie winien znaleźć przepis ustawy obowiązującej poprzednio, tj. art. 42 § 2 kk w poprzednim brzmieniu, gdyż jest on względniejszy dla sprawcy ze względu na obligatoryjne orzeczenie środka karnego bez określenia dolnej granicy jego wymiaru,

2. rażąco niewspółmierność środka karnego:

a/ w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 zł, w sytuacji, gdy dyrektywy wymiaru kary uzasadniały nie orzekanie w/w środka fakultatywnego,

b/ w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a przez to wymierzenie w/w środka w wymiarze 4 lat, w sytuacji, gdy dyrektywy wymiaru kary uzasadniają wymierzenie tego środka w wymiarze 1 roku.

Wskazując na te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez:

a/ nie orzekanie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

b/ orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku,

ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w takim zakresie w jakim postuluje uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zwrócić bowiem uwagę należy, że przede wszystkim w sprawie konieczne jest ustalenie jakie przepisy prawa materialnego- art.4§1 kk- mają w niniejszej sprawie zastosowanie.

Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku- k.68 odw. enigmatycznie podał, że zastosował przepisy obecnie obowiązujące. Przyjąć zatem należy, że w tym wypadku zastosowano, z uwagi na datę wydania wyroku, przepisy obowiązujące od 1

lipca 2015 r. Jednakże zauważyć należy, że takie rozstrzygnięcie wydaje się kłócić z nakazem stosowania wobec sprawy ustawy dla niego najwzględniejszej.

W istocie bowiem dla oceny zachowania J. J. konieczne jest odpowiednie porównanie i przyjęcie, która wersja przepisów: do 17 maja 2015 r., od 18 maja do 30 czerwca 2015 r. i od 1 lipca 2015 r., winna mieć zastosowanie. O ile bowiem jak to wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu jak na k.68 odw. przyjęto przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015 r. to zwrócić uwagę należy, że co do oskarżonego nie wydaje się względniejsza regulacja w zakresie brzemienia od tej daty art.69§1 kk. Dla przyjęcia możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w tej sytuacji wymagany jest obecnie brak skazania w czasie popełnienia przestępstwa. Tymczasem J. J. w dacie czynów był skazany- porównaj k.79.

Zauważyć także należy, że Sąd I instancji w pkt. IV sentencji wyroku jako podstawę świadczenia w kwocie 5000 zł przyjął art.43a§2 kk (obowiązujący od 1 lipca 2015 r.) a w uzasadnieniu jak na k.67 wskazał jako podstawę art.49§2 kk (obowiązujący w okresie od 18 maja 2015 r. do 30 czerwca 2015 r.).

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok uchylono i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania- art.437§2 kpk, art.438pkt.1-3 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag.

Natomiast co do postulatów zawartych w apelacji, to zauważyć należy, że nie wydaje się przekonujące stanowisko skarżącego co do swoistego automatyzmu stosowania do całości zachowania oskarżonego, któremu zarzucono dopuszczenie się dwóch czynów, regulacji, która obowiązywała jedynie w dacie pierwszego z czynów.